

הכל שותטין פרק ראשון חולין

קצו א ב מ"י פ"ד
מלה משנה קצו
מלה יב :

פ"י ט"ס' מנחה א :
ד"ס דמיידי וכו' ותי'
מנחה הנחה אלו ויט' :

קס"ב מ"י פ"א מ"ה
פסח ארומס גליט :

קס"ב מ"י פ"א מ"ה
דולח הל"ג :
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה

[מנחה פסח:]

[נחמס פד. מנחה קד:
פ:]

[וע"פ ט"ס' מנחה אלו:
ד"ס דמיידי:]

שיטה מקובצת
לפסח תורתו של
פ"י ג"ב ע"י ט"ס' עדין
(ד"ד ע"ב) : [ג] ה"י
מנחה כולל הבש
לגב נכסים טענה :

[ג] וכו' ודאיחיהו בגלוי
מ"ה נ"ד נ"ד דלאו :
[פ] וי"ב יב"א מ' הוחת
כשרות : [ו] ואיך נ"י
לא קבל עליה למסורה:
[ז] והחם משפט הדמין
נקטתהו ודאיחיהו לכתת' :

הכל מ"ח
[מנחה ה"ה]
ר"מ מ"ח

ג"י ר"מ א"ל

[וע"פ ט"ס' נחמס טו:
ד"ס כל מ"ה]

פ"י ט"ס' ר"מ אכנה
שנתקן עד סוף סיפור
הוא גלגין

דאמר מייתי ומחני . הקשה ריב"א בשלמא נסכים יכול להביא
שיעור נכסי איל ולהתנות שאם הוא כבש שהיה המומר
לנדבה כרבי עקיבא דלמך בפרק כל החרי (נכחים דף א'): המאמר
יון מנסכו לפסלין *ואפילו לרבי סרפון דלמך לא יאסיס משמע ולא

דאמר מייתי ומחני-מי אמרינן: איל וכבש
מתנה, בבריה לא מתנה, אן בלמא בבריה
נמי מתנת דאמר "א" בריה הוה ליהוי כוליה
נדבה ותיקו בעי רב יצחק האומר "הרי עלי
לחמי תודה מן החמץ או מן המצה והביא
*שיאור מהו, שיאור דמאן אי שיאור דר"מ
לרבי יהודה מצה מעלייתא היא, אי רבי
יהודה לר"מ, חמץ הוא, ואי דר"מ לר' מאיר
מדלקי עליה חמץ הוא, אלא דרבי יהודה
לרבי יהודה מאי: ספיקא הויא ונפיק ממה
נפשך אן בלמא בריה הויא ולא נפיק: והאמר
רב הונא "האומר" הרי עלי לחמי תודה מביא
תודה ולחמה וכוין דאיחייב ליה בתורה
ולחמה הא לא ידע האי גברא אי חמץ הוה
דליתיה מצה, אי מצה הוה דליתיה חמץ? לא
צריבא דאמר הרי עלי הלה [ב] לפסח תורתו
של פלוני, סוף הא לא ידע האי גברא
אי חמץ הוה, דליתיה מצה, אי מצה הוה, דליתיה
חמץ? לא צריבא דלא אמר לפסח, למפק
גברא ידי נדרו: נפיק אן לא נפיק, תיקו: מתני'
*כשר בפרה פסול בעגלה כשר בעגלה פסול

בפרה: [ג] תנו רבנן: פרה בשחיטה כשרה,
בעריפה פסולה, עגלה: בעריפה כשרה,
בשחיטה פסולה נמצאת כשר בפרה פסול
בעגלה כשר בעגלה פסול בפרה והנהא פרה
בשחיטה בעריפה מקו' ומה עגלה שלא הוכשרה
בשחיטה הוכשרה בעריפה, פרה שהוכשרה
בשחיטה אינה דין שהוכשרה בעריפה?
אמר

דרכי יאודה אי נפיק כהאי שיאור אי לא הוא ודאי לרבי יהודה מנה
מעלת הוא ונפיק משום מלה: אי שיאור רבי יהודה. דקרינו תנבים
ומביעי לך אליבא דרבי מאיר הא ודאי לרבי מאיר יאל ידי נדרו ונפיק
משום חמץ: ואי דר"מ. דהכסופי פניו וקא מיביעי לך אליבא
דר"מ: מדלקי עליה. דלמריק החם האוכלט בני: מנחם הוא.
ואצ"ג דכרת לא מיחייב משום דלאו חמץ הראוי לאכליה הוא מיה
חמץ טוקסה מיקרי מדוקא מיחייב עליה מלקות לענין נדר ליה ידי
גדרו שגרי ביאור חמץ: אלא דרבי יהודה. דקרינו תנבים ומביעי
לך אליבא דרבי יהודה דלאו כשיאור דיהיה יסרק אלמא יש בו ד
חמץ וקאמר האוכלט פטור אלמא לאו ודאי חמץ הוא והויא התיראת
ספק: מתי ספק הוי. ונפיק ממה נפשך או דלמא בריה הויא ולא
נפיק: ה"ג הוא ח"ל הוה האומר הרי עלי לחמי תודה מביא
תודה ולחמה: והאי יודע דאין לחם בלא תורה וכיון דלחמי
בטלוה לך כתי נמי דלאו בריה הוא, היכי נפיק: הא לא ידע אי
חמץ חייב לנסוק עליה ולייתי מלה או מלה היא דליתיה חמץ. ועל
כרונו יב"א [ג] חלות כשרים וכו' ויאל ידי נדרו שגרי הביא עשר שגרי
וגם הוסיף עליהו: לא צריבא דלמך הרי עלי חמץ. לפטור
ודתו של פלוני דלא מיחייב עליה בטלוה מ': סוף סוף. כיון דלמך
לפטור לא נפיק דפטור ליה לכהא פלוני מ' חלות והאי לא מתי
פטור ליה כהאי שיאור דלא ידע האוה פלוני מתי חמץ האף: דלמך
עליהו: לא צריבא דלא אמר לפטור. אלא הרי עלי חמץ לתודו
של פלוני דכיון דלמך לתודו של פלוני לא איחייב ליה בטורה ולחמה
אלא בטורה הוא ודאי פשיטא לך דהואו פלוני לא מיפטר כהאי
שיאור אינו נמי לא [ג] מקבל עליה למסורה אלא לאוסייבה
בעלמא וכסבור שיוכל ליקרב עם המלה של חבירו: מיפק גברא ידי
נדרו נפיק. ויפדו ויפלו דמיהס לנדבה לתודה אחרת או לא נפיק
תיקו: ומה עגלה שלא הוכשרה בשחיטה. כדליק לקמן (דף כד.).

מייתי ומחני . דכתיב ליה ספק הוא והכא קא מביעי לך אליבא
דבר פדא כהאי מהספק ומאי מחני וכו' לאיל דריש ליה לדרשא אחרת
במנחה בפרק שתי מדות (דף א'): וקא מיביעי לך הפל מתי מחני מי
פשיטא ליה לבר פדא דלאו בריה הוא אלא ספק איל ספק כבש הוא

אי איל הוא ליהוי כוליה דיהיה ותי
כבש הוא עשרון סולת (ה) רבשית
היון ליהוי דיהיה ואיך לנדבה אכל
בבריה לא לריך לאחתי ולמחמר אי
כריה הוא ואיך דלאו לנסכים ליהוי
טולה לנדבה אכל צבש דלעיל כיון
דודאי לאו בריה הוא יאל ידי נדרו
מתי דהא או כבש או איל הוא והאי
נדר כהאי שירלה: או דלמא בבריה
מתי מספקא ליה לבר פדא דלמא
כריה הוא [ג] וגבי נכסים מייתי
ומחני "דאי בריה הוא ליהוי כוליה
נדבה, צבש נמי לא נפיק דלמא
לאו איל ולא כבש הוא: תורה טעונה
מ' חלות שלשים של מלה ו' של
חמץ: מן החמץ או מן המצה. חלות
מתי מן שאלה ולקמן עבד היכי
מייתי חלות למריהו: שאלה.
שלא מכלל מלה ולכלל חמץ לא בא:
ר"מ רבי יהודה פלוגי באלו עובדין
(פסחים מ"ה) לר"מ הוי שיאור בהסכפת
פנים ואפילו אין שם סדק ואם נסדק
אפי' קקרי תנבים מיקרי סדוק ומידי
כרת ושיאור בהסכפת פנים אמרינן
כריש אלו עובדין (ס"ט) דר"מ חייב
מלקות ורבי יהודה חית ליה מתי קולי
מלה דהכסופי פניו אפילו שיאור לא
מיקרי וקרינו תנבים חמץ דמקרי
שיאור וקולו קולא אחרתי ודכתי
דקרי ליה ליה יהודה שיאור לא מחייב
עליה מלקות: שיאור דמאן אי
שיאור דר"מ. דהכסופי פניו: לרבי
יהודה. כלומר וקא מיביעי לך אליבא

[מנחה ג. ומכר עד
פסח מ. מ. מת.]

הגרות הב"ח
(ה) ר"ש ד"ס מתי
וכו' עשרון סולת ודביעי
הסן ליהוי :

[כריהס כה. ע"ש]

רבינו גרשום

הרי עלי לחמי תודה
מן החמץ כו' שיאור
כ"ט אילמא דר' מאיר
ל"ט מאיר ל' מאיר שיאור
ר' יהודה דתנו שיאור
שירק והואכל פטור
מלקות ודאיחיהו ודאיחיהו
חייב (מתנה) [בת]
דמאן אילמא דר' מאיר
איוה שיאור ודאיחיהו
סדוק שיאור כקרי
תנבים סדוק שנתעורר
סדוק זה כה דרבי
אמר זה הוה האוכל
חייב (מתנה) [בת]
אלא איוה שיאור
כל שרכסופי פניו
כאום ששפרו שנתעורר
הוי קא מיביעי ליה
שיאור דמאן אילמא
דר' מאיר ל' יתירה
יש לו מעליה הוא ונכסו
בש סתה כתיב ותיקן
שריט לחביא ארבעים
חלות עשר חמץ ועשר
סבה עשר ותיקן ועשר
רבינו ודאיחיהו
בלולא בשמן
ריקין כסין כי ונית
וה הוי כי ונית
כמו גם: אי דר'
יתירה ל' מאיר
חמץ מעליה הוא. דקא
חיוון שיאור דפטר ל'
יתירה כתיב ליה ל'
מאיר דהוה חייב
כרת אי דר' מאיר ל'
מאיר (מה שנתעורר)
מאיר חמץ ותיב בסת
לא יתירה סתה מעליה
לא צריך לחביא עשר
מסחה מדלקי עליה
חמץ (מדלקי עליה) וכו'
(כה ל כה) [בת] [ובתר]
הולכת] נופא בכה'
פסחים מצונו למחוי
דלי עליה שיאור
ל' מאיר ל' מאיר:
מה הן אלא ד' יתירה
ל' (יתירה) מאיר חמץ
הוא כלומר מה שחשוב
ל' יתירה סתה ל' מאיר
הוי חמץ ולא צריך
לחביא אלא מזה (אני)
הוא אף ידע ולא גברא
אי סתה היא אי
חמץ היא כלומר
שחפיקי ל' :